

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3957/2019
05.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Гордане Комненић, Весне Поповић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж. 1447/18 од 25.04.2019. године, у седници од 05.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж.1447/18 од 25.04.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж. 1447/18 од 25.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П. 13298/17 од 22.11.2017. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да му тужена накнади нематеријалну штету због претрпљених душевних болова услед умањења животне активности у износу од 400.000,00 динара, са законском затезном каматом од 22.01.2017. године до исплате, и да му накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке тужилац је обавезан да туженој накнади парничне трошкове у износу од 24.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж. 1447/18 од 25.04.2019. године ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14). Наиме, уз ревизију нису приложене другачије судске одлуке у погледу примене члана 376. Закона о облигационим односима који се односи на застарелост потраживање, о чијој примени постоји уједначена судска пракса. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. става 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

У тужби од 28.02.2014. године, тужилац је тражио накнаду нематеријалне штете у износу од 400.000,00 динара.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Будући да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић